

SONSÖZ

PİNOKYO VEYA “BENZERSİZ”İN ARDINDAKİ GİZEM

Carlo Collodi'nin herkesçe bilinen Pinokyo eserinin türünü belirlemek kolay değildir: kimi zaman bir masal, kimi zaman bir roman, kimi zaman bir öyküler bütünü, kimi zamansa bir tefrika roman olarak anılagelmiştir. O denli yoğun ve derin bir içeriğe sahiptir ki –varoluş felsefesinden ahlak düşüncesine, eğitim felsefesinden yaradılışa, dini motiflerden ulus devlet fikrine uzanan bir düzlemde temel bazı yönelimleri sıralamak mümkündür– bu eseri “benzersiz” hatta “sınıflandırılmaz” sözcüğü ile anlatmak yerinde olacaktır. O nedenle ki Collodi'nin eseri ve kahramanı Pinokyo tüm dünyada bilinmektedir. Lakin burada söz konusu olan alelade bir ün veya gelip geçici bir tanınırlık değildir; aksine, mevcut durumda Pinokyo çağları aşan bir karakter olarak insanın yaşam mücadelesinin bir imgesine dönüşür.

Dolayısıyla, bu bağlamda düşünüldüğünde Collodi'nin eşsiz eseri hem yetişkinleri hem de çocukları bir bütünün parçaları olarak bir araya getiren bir anlatıdır. Anlatının katmanlandığı noktalar – kimi zaman bilinçli yaratılan karmaşık veçheler, kimi zaman da anlatının çatallanmasından doğan tesadüfi düzlemler– Collodi'nin eserinin ve şüphesiz Pinokyo'nun insan varoluşunun bir temsili olarak okunmasını da mümkün kılar.

Genel olarak Pinokyo'nun görünürdeki, daha doğrusu bilinird-eki (hatta yüzeydeki anlatı katmanına) bakılacak olursa, Pinokyo figürü, İtalyan edebiyatı için oldukça önemlidir hatta İtalyan çocuk edebiyatı için merkezi bir noktadadır. *Pinokyo'nun Maceraları* aslında bir kitap olarak düşünülmemiştir. Collodi'nin İtalya'nın ilk çocuk gazetesi olarak tanımlayabileceğimiz *Giornale per i bambini*'nin ilk sayısından itibaren tefrika olarak yayımlanan hikâyelerdir. Burada